N. 3. Sroda 4. Stycznia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Ponieważ od niejakiego czasu pojawiają się w handlu papierki do kadzenia w formie austryackich not państwowych na 1 i 5 złr. tudzież pruskich asygnat kasowych na 1, 10, 25 i 1000 talarów, przeto podaje się do ogólnej wiadomości, iż sporządzanie wspomnionych papierków zagrożonem jest w §. 325 ustawy karnej aresztem od jednego do trzech miesięcy, i że rozpowszechnianie takowych w myśl. art. V. ustawy z dnia 15. października r. 1868 Dz. p. p. nr. 142 zakazanem zostało wyrokami c. k. sądu krajowego we Wiedniu z dnia 14. i 24. listopada r. z. dalej c. k. sądu krajowego w Pradze z dnia 27. listopada r. z., ogłoszonych w urzędowej „Gazecie wiedeńskiej i w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“, tudzież w policyjnym dzienniku centralnym Nr. 55 i 59. Winni rozpowszechniania, podpadają zatem całej surowości postanowień §. 24. ustawy prasowej z dnia 17. grudnia 1862 r. Dz. p. p Nr. 6 1863, według którego rozpowszechnianie druków zakazanych wyrokiem sądowym podpada karze pieniężnej od 50 do 500 złr. a nadto w razie powtórnego zasądzenia karze aresztu od tygodnia do jednego miesiąca.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 2. stycznia 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 4. stycznia.

»Prager Abendblatt« daje w artykule wstępnym następujący pogląd na rok ubiegły: W bieżącem stuleciu naliczyćby można mało lat, które tak płomiennemi głoskami zapisać należy w rocznikach dziejów jak właśnie co upłyniony rok 1870. Ileż to wielkich światem poruszających wydarzeń zaszło w stosunkowo krótkiej przestrzeni czasu od 1. stycznia do końca grudnia tego roku? Tysiącletnie świeckie panowanie państwa kościelnego runęło po chwili, kiedy Sobor ogłosił nowy dogmat o osobistej nieomylności Papieża; potomek drobnego margrabi brandenburgskiego, któremu cesarz Leopold z szczególnej łaski nadał tytuł królewski, stał się cesarzem połączonych Niemiec; dumny cesarz Napoleon, którego przemowę noworoczną jeszcze przed rokiem iskra elektryczna z szybkością błyskawicy rozniosła na wszystkie strony świata, dziś pobity i tronu pozbawiony przebywa jako jeniec w małym zamku niemieckim; Francya, której wspaniałą stolicę obsacza więcej jak półmilionowa armia niemiecka, stała się Rzecząpospolitą; Hiszpania przybrała sobie nowego króla w osobie syna Wiktora Emanuela, a stolica Madryt obchodzi spodziewany wjazd nowego monarchy zamachem na męża, który dotychczas był duszą rządu hiszpańskiego; Rosya wyrzekła się samowolnie traktatu paryskiego, a Prusy odrzucają traktat londyński; pokój pragski zaledwie przed czterma laty zawarty już upada w obec potęgi wypadków — słowem, rok przeszły mieści w sobie zdumiewający okres dziejów świata i obyczajów.

Austrya na szczęście nie została dotkniętą klęskami wojny a wir zewnętrznych wypadków tylko pośrednio na nią oddziaływał; mimo to jednak pamiętny to rok w dziejach naszej monarchii. Dwukrotna zmiana ministerstwa, rozbicie Rady państwa z powodu wystąpienia Polaków i Słoweńców, bezskuteczne usiłowania w przeprowadzeniu ugody z opozycyą czeską, rozwiązanie Rady państwa i wszystkich Sejmów, powtórne zebranie Rady państwa i uzupełnienie jej rozpisaniem wyborów bezpośrednich w Czechach, zebranie delegacyi, dymisya ministerstwa hr. Potockiego, odpowiedź kanclerza państwa na memoryał deputowanych czeskich — wszystkie te fakta czyliż nie są dość ważne, by nadać szczególną cechę rokowi upłynionemu?

Wprawdzie dziś przy rozpoczęciu nowego roku stoimy pod względem spraw wewnętrznych na tem samem prawie stanowisku, co z początkiem roku przeszłego, ale mylnem byłoby twierdzenie, jakoby rok ten był dla nas stracony. Przeciwnie, sytuacya w ciągu tego roku tak się wyjaśniła, iż każdy bezstronny mógł sobie już utworzyć stałe zdanie o naszych stosunkach politycznych, co w porównaniu z panującemi przedtem w tym względzie chaotycznemi pojęciami zaiste niemałym jest zyskiem. Na wszelki wypadek, najdalej za kilka tygodni przyjść musi do stanowczej decyzyi. Kwestya budżetowa, kwestya gabinetowa, kwestya galicyjska muszą wkrótce być rozwiązane.

Pod względem materyalnym nie mamy powodu użalać się na rok upłyniony. Sieć naszych kolei żelaznych została znacznie rozszerzoną i uzupełnioną, znaczniej niż dawniej zaledwie w kilkunastu latach, linie telegraficzne bardzo znacznie zostały pomnożone, taryfa należytości od telegramów znacznie zmniejszona; obrót pocztowy zyskał wielce na utworzeniu stukilkudziesięciu nowych urzędów pocztowych; handel i przemysł pomimo wojny widocznie się wzmogły, a i zbiory przeszłoroczne w ogóle były dość pomyślne. Można przeto z wszelką słusznością twierdzić, że także i dobrobyt ogólny wzmógł się w roku 1870.

Co nam nowy rok przyniesie? Któż dzisiaj zdoła to zgłębić? Przyćmiony jeszcze ciągle jest zewnętrzny widokręg polityczny i mało pocieszającem jest nasze położenie zewnętrzne, ale w piersi każdego wiernego obywatela Austryi żyje niezachwiana nadzieja, że monarchia nasza z wszelkich zewnętrznych i wewnętrznych zamieszek wyjdzie dzielna i potężna. Wielkie środkowo-europejskie państwo ze swojemi wielkiemi bogactwami przyrody, z swojemi dzielnemi plemionami ludów i ze swemi tysiącletniemi tradycyami powołane jest spełnić jeszcze wielkie posłannictwo w dziejach świata: Monarchia austryacko-węgierska spełni je bogata w chwałę, potęgę i zaszczyty, jak to najlepsi jej wieszcze opiewali.

Peszt. Dnia 30. grudnia odbyło się posiedzenie w obu izbach sejmu węgierskiego.

W izbie wyższej oświadczył prezydent, że Najjaśniejsza Pani raczyła najłaskawiej przyjąć życzenia złożone Jej w dzień urodzin przez izbę.

Sekretarz odczytał potem ustawy przyjęte w izbie niższej. Prezydent prosił następnie izbę, by go upoważniła do złożenia życzeń izby Najjaśniejszemu Państwu w dzień nowego roku. Izba zgodziła się na to wśród trzykrotnego okrzyku: Eljen!

W izbie niższej uwiadomił prezydent deputowanych, iż umarł członek izby Piotr Kuhinka. Izba wyraziła swe ubolewanie i wezwała prezydenta, ażeby zarządził wybór na opróżnione krzesło.

Minister finansów przedłożył następujące przez Najjaśniejszego Pana sankcyonowane ustawy: o podatku gruntowym, domowym, zarobkowym i dochodowym, o opłatach od tytoniu, o poborze podatków, o podatku od konsumcyi wina, mięsa, cukru, o prowizorycznem zatrzymaniu skarbowych trybunałów sądowych, o uwolnieniu od podatków dokumentów w sprawie wspólnictwa domów w Kroacyi i Slawonii itd.

Berlin. „Presse“ otrzymała z Berlina d. 1. b. m. następujący telegram: Dzisiaj zaraz po złożeniu gratulacyi noworocznej przedłożył jenerał Moltke ułożony na posiedzeniu rady wojennej pod przewodnictwem króla odbytej plan zaczepnych działań przeciw Paryżowi do najwyższego potwierdzenia. Według doniesień z Wersalu dziś w nocy miało się rozpocząć bombardowanie południowych fortów Paryża. Francuzi dla nadzwyczajnego zimna cofnęli się z biwaków do miasta i fortów. Liczba niemieckich dział oblężniczych znajdujących się pod Paryżem wynosi 1500.

Z Corbeil donoszą, że korpus Tanna zredukowany wskutek ostatnich strat z 37.000 na 15.000 ludzi ściągnięty został do armii oblężniczej pod Paryż, gdzie świeżemi posiłkami zostanie skompletowany.

— „Staatsanzeiger“ ogłasza następujące raporta:

Z kwater głównych w Wersalu 23. grudnia.

Raportowi jenerałów u JKMości w dniu 19. b. m. uczestniczyli prócz szefa sztabu jeneralnego III. armii jenerał-porucznika Blumenthal wszyscy jenerałowie artyleryi i inżynieryi i pułkownik Rieff. Później zameldował się podpułkownik Böhn. mianowany dowódzcą pierwszego pułku gwardyi pieszej. Następnie miał posłuchanie niderlandzki szambelan hr. Styrum, by zdać sprawę z pogrzebu księżny Fryderykowej niderlandzkiej. Podczas dłuższych odwiedzin, jakie JKMość poświęcił lazaretowi w zamku, miała Miss Campbell, będąca tu czynną z polecenia Société Internationale, zaszczyt być przedstawioną. — Dnia 20go był przyjmowany książę następca tronu anhaltyński.

Deputowani sejmu Związku zaproszeni zostali w poniedziałek (19.) po obejrzeniu pojedynczych oddziałów linii osaczającej na obiad do księcia następcy tronu. W towarzystwie JKWysokości, w którem się i kanclerz Związku znajdował, zabawili do późnego wieczora, a następnego rana opuścili Wersal. Dnia 20go był JKWysokość książę następca tronu na obiedzie w urzędzie kanclerstwa związkowego.

O wycieczce z dnia 21go nie ma jeszcze szczegółowych raportów, we względzie jednak ogólnego planu, jaki był podstawą ponowionego ataku francuskich sił zbrojnych, podać można następujące pewne wiadomości. Już dnia 20go wieczorem o 11tej godzinie zaraportował jenerał kwatermistrz Podbielski JKMości, że na froncie północnym objawiają się ruchy wojskowe zapowiadające zamiar większej akcyi. Rozmaite wypadki przy stanowiskach wart francuskich, dość gwałtowna kanonada w całym okręgu Paryża potwierdziły rano dnia 21go prawdziwość naszych obserwacyi. Naprzeciw Chatou, na prawym brzegu Sekwany, nad drogą żelazną z Paryża do St. Germain spostrzeżono rychło rano cztery pontony, a ztąd wnioskowano, że nieprzyjaciel w tem miejscu, gdzie przed osaczeniem sam był most wysadził w powietrze, przez rzekę chce się przeprawić. Dla większego jeszcze poparcia domysłu, jakoby tu zamierzali przedsięwziąć atak, zgromadzili Francuzi pod Suresnes, poniżej Mont Valérien, około 4 kilometry od Chatou, będącego z Suresnes w komunikacyi przez gościniec na Rueil, 4 mniej więcej bataliony piechoty, a ku Rueil kopali rowy strzelnicze, podczas kiedy dla kierowania temi robotami obecną była pewna liczba oficerów z sztabu jeneralnego. Dalej na północ nad koleją ku St. Quen, w połowie mniej więcej ostatniego łuku, jaki Sekwana tworzy po zachodnim swem wstąpieniu do miasta, pod Colombes, zajęły silne oddziały wojska zbudowane tamże szańce. Rozleglejszemi jeszcze były przygotowania na północy i wschodzie. Pod Epinaj, w stronie północno-zachodniej od St. Denis spostrzeżono o 8mej godzinie kilka szalup kanonierskich; na całej stronie wschodniej, w kierunku na Dugny, Le Bourget, Sevran, Aulnay, Bobigny i Bondy aż do kolei Paryż — Meaux formowały się silne kolumny piechoty a w stronie południowo-wschodniej zebrało się na półwyspie St. Maur około 15 batalionów. Liczne te demonstracye czyniły na chwilę wątpliwem, dokąd się główny atak skieruje.

Około 9tej godziny poznać jednak było można, że nieprzyjaciel obrał stanowiska gwardyi i XII. korpusu, linię od Le Bourget aż do lasku Bondy za przedmiot swego ataku. Główny atak skierowany był znowu, na wieś Le Bourget, gdzie się ukazały 3 dywizye francuskiej piechoty z liczną artyleryą, około 30 bateryi 130 mniej więcej dział. Działa skoncentrowały ogień swój mianowicie na gościniec do Senlis, gdzie stanowiska korpusu gwardyi aż do Pont Iblon obsypane zostały granatami. Większe oddziały francuskiej piechoty zaatakowały Le Bourget, lecz przez 15 tylko kompanii gwardyi pruskiej tak energicznie odparte zostały, że rychło zaniechały zamiaru swego. Cztery bateryе gwardyi otworzyły ogień swój na 1400 kroków i zmusiły Francuzów do rozpoczęcia odwrotu do fortów śród strat ciężkich. Sasi nie mniej szczęśliwie prowadzili walkę, i tu odparto nieprzyjaciela. Ku wieczorowi uderzył raz jeszcze na południowe straże Sasów w okolicy Villiers. Dwie jednak bateryе pruskich dział oblężniczych, które ustawiono w pozycyą niedaleko Noisy le Grand, obsypały go ogniem niszczącym, poczem i z tego miejsca w odwrót się udał.

Plan, wedle jakiego jenerał Trochu przy tym ataku postępował, pozwala poznać. że w pierwszej linii zamierzał dojść do gościńca z Senlis do Arras, a więc przebić się wprost ku północy. Jak bowiem zakonstatować było można, doszła wiadomość o dawniejszem zbieraniu się francuskich sił wojennych pod La Fere i Ham dopiero dnia 19. i 20. do Paryża.

Ponieważ jenerał Trochu nie wiedział, że wojska te dawno ustąpiły były przed częściami niemieckiej armii i rzeczone stanowisko znowu opuściły, przeto zamierzał przez wycieczkę onegdajszą dokonać połączenia z francuską armią północną.

— Od jednego żołnierza niemieckiego z pierwszego hanzeatyckiego pułku piechoty otrzymała „Weser Zeitung“ pod dniem 17. grudnia z Ekouman list następujący: Odkąd opuściliśmy Orleans, powiększyły się trudy i uciążliwości. Musieliśmy znieść dużo dolegliwości. Dzisiaj wreszcie spoczywamy przez cały dzień. Tej wolnej chwili użyć musimy na naprawę podartego w kawałki ubrania. Wątpię, by oprócz żołnierza niemieckiego zdołał kto inny znieść takie trudy. Musimy iść wśród błotnistego pola, gdzie gubimy resztki podartego obuwia, poczem obwinąwszy nogi szmatami, albo nawet boso idziemy dalej, i w każdej chwili gotowi być musimy do walki z nieprzyjacielem. Spodnie tożsamo podarliśmy w kawałki. Niektórzy z nas ubrani są w spodnie cywilne, a inni w różne spodnie francuskich żołnierzy. Francuskie kamasze są dla nas pożądanym bardzo nabytkiem. Każdy ubiera się jak może. Największe trudności nastręcza obuwie.

— „Posner Ztg“ pisze co następuje o zamiarze rozszerzenia twierdzy poznańskiej:

„Fortyfikacye Poznania założone zostały w czasie (1830–50), kiedy jeszcze nie było mowy o gwintowanych działach. Zadowolniono się przeto założeniem silnej cytadeli i wałów opasujących z zamkniętemi bastyonami (fortami) w okół całego miasta, i tylko w trzech miejsach w niewielkiej odległości od tego opasania wystawiono przedforty (Fleschen). Obecna wojna oblężnicza we Francyi pouczy niewątpliwie, że forteca Poznań nie jest wcale w stanie wytrzymać na dłuższy czas oblężenia i ostrzeliwania nowszemi dalekonośnemi działami, które, jak wiadomo, od wojny francusko-austryackiej w roku 1859 w użycie wprowadzone zostały. Wyobrazić sobie na przykład nieprzyjacielskie bateryę ustawione w okolicy Bartoldowic, o 60 stóp nad najwyższy punkt w mieście lub za Ratajami, zkąd się do minuje nad Poznaniem, i ostrzeliwać z tamtąd fortyfikacye i miasto granatami i bombami. to bez wątpienia miasto zmuszoneby zostało do poddania się. tak samo, jak obecnie wszystkie fortece we Francyi starego stylu po stosunkowo krótkiem ostrzeliwaniu kapitulować muszą, podczas kiedy wielkie fortece z wysuniętemi fortami i liczną załogą okazały się całkiem niezdobytemi i zmuszonemi jedynie do kapitulucyi przez odcięcie im za pomocą ścisłego osaczenia wszelkich dowozów żywności. Jak słychać, ma być i nasza forteca Poznań wzmocnioną w tych latach przez założenie pięciu wysuniętych fortów. Jeżeli podobnie jak pod Metzem i Paryżem forty owe założone zostaną najmniej o ćwierć mili od wałów opasujących, natenczas owe forty otrzymałyby położenie w kole koncentrycznem. przecinającem następujące miejscowości: Naramowice, Główno, Żegrze, na południe od Rataj, na południe od Wildy, na zachód od Bartaldowic i Jerzyc, Winiary Jak słychać, forty te zbudowane być mają pod Naramowicami, przed bramą Bydgoską, pod Ratajami, Górną, Wildą i Jerzycami. Z tych fortów ostrzeliwaćby można teren od $^1/_4$ po $^1/_2$ mil, tak że w razie oblężenia nieprzyjaciel forpoczty swoje najdalejby mógł wysunąć do następujących miejscowości: Umultowa, Czerwonka, Janikowa, Antonina, Kobylepola, Szczepankowa, Starołęki, Żabikowa, Fabianowa, Junikowa, Ławic, Streszyna, Piątkowa. Jest to okręg 5 do 6 mil około naszego miasta. W takiem samem kole obozowały nasze wojska pod Metzem.“

Londyn. „Fremdenblatt“ dowiaduje się z dobrego źródła, że otwarcie konferencyi Londyńskiej zostało na kilka dni odroczone. Konferencja zbierze się zatem dopiero 6. lub 7. b. m. Tenże dziennik dowiaduje się dalej, że Juljusz Favre otrzymał już pszepustkę przez linie pruskie od hr. Bismarka.

Paryż Z Bordeaux donoszą pod dniem 29. grudnia: Na miasto Orleans nałożono w ostatni poniedziałek nową kontrybucję w sumie 600000 franków. Do wieczora brakło jeszcze 10000 franków. Jenerał v. d. Tann oświadczył, że jeżeli suma ta natychmiast złożoną nie zostanie, uprowadzi jako zakładników 50 obywateli miasta.

— Jenerał Acha mianowany został jeneralnym dyrektorem w ministerstwie wojny na miejsce jenerała Loverdo, który wziął dymisyę.

— Z Lugdunu donoszą, że Prusacy opuścili Gray i cofnęli się do Vesoul.

— Do „Indep. belge“ piszą z Lille pod dniem 29. grudnia: Obawiają się, by jenerał Mauteuffel nie zerwał komunikacyi kolejowej pomiędzy Lille a morzem. Główna kwatera jenerała Faidherbe znajduje się jeszcze w Douay. W nowej proklamacyi uwiadamia jenerał Faidherbe swą armię, że obecne operacye jego są tylko stretegicznym manewrem dla uzyskania obronnej linii i wypoczynku, którego po wielkich trudach potrzebuje gwardya ruchoma i zmobilizowana gwardya narodowa.

— Korespondent angielskiego pisma „Standard“ donosi z Le Mans po dzień 22. grudnia: W jenerale Chanzy, który obecnie liczy zaledwie 47 lat znaleźli wreszcie Francuzi dobrego jenerała, za którym dotąd daremnie szukali. Jenerał ten jest ulubieńcem oficerów i żołnierzy. Ma on ogromną przytomność umysłu, która go nieopuściła nawet w fatalnym dniu 2. grudnia. O tem jenerale podaje korespondent angielskiego dziennika „Manchester Guardian“ z Bordeaux następujące szczegóły biograficzne: „Jenerał Chanzy urodził się w departamencie Ardennów. W 16. roku życia przyjęty został do okrętu wojennego, ale morze nie było jego żywiołem. Wstąpił zatem po roku do szkoły wojskowej w St. Cyr, którą opuścił po zwykłym dwuletnim kursie z najlepszemi świadectwami Jako podporucznik wstąpił do pułku żuawów i służył w nim w Afryce aż do wojny włoskiej w r. 1859. Odbył kampanię w randze szefa batalionu a po bitwie pod Solferino został podpółkownikiem. Na własne żądanie wysłany został do Afryki w randze pułkownika. W r. 1860 został jenerałem. Już na początku obecnej wojny ofiarował swe usługi ale dopiero w październiku powołał go Gambetta do Francji Odznaczył się zaraz w bitwach pod Patay i Coulmiers.

— Gambetta wydał następujący okólnik:

Do panów jenerałów i komendantow dywizyi czynnej armii lądowej! Panowie oficerowie, podoficerowie i żołnierze niemieckich armii wzięci pod Orleanem i w pobliżu tego miasta do niewoli mieli przy sobie kosztowności, pieniądze i inne przedmioty, które tylko z rabunku pochodzić mogły Niemieckie wojska dopuściły się rabunku także i w innych miastach zajętych. Upraszam panów, byście w przyszłości poszukiwali u jeńców rzeczy zrabowanych i uwiadomili mię jak naj spieszniej pod adresem: „do la justice militaire“ a przytem nadesłali mi spis rzeczy u jeńców znalezionych, które pochodzić mogły z rabunku. Racz mi pan przysłać poświadczenie, iż otrzymałeś to polecenie telegraficzne.

— „Independance belge“ podaje następujący raport z bitwy pod Pont-Noylles (pod Amiens).

Raport urzędowy naczelnie dowodzącego do komisarza jeneralnego obrony narodowej.

Armia zajęła była od dwóch dni kwatery w Corbie i we wsiach rozłożonych wzdłuż lewego brzegu małej rzeczki, zwanej la Hallue, która wpada do Somme pod Daours. Obrała sobie na pole bitwy wyżyny, które ciągną się wzdłuż lewego brzegu rzeczki, pozostawiając nieprzyjacielowi zadanie przejść przez dolinę, który. posuwając się w kierunku od Amiens, był zmuszony wnijść na te dolinę i odsłonić się po prawym brzegu

Jenerał Faidherbe dał przepis wojsku, aby tylko słaby opór stawiało we wsiach przez nielicznych tyralierów, a cofnęło się w krótkim czasie na pozycye panujące w tyle położone. Rozkaz ten wykonano starannie, a o godzinie 11 obie armie stały naprzeciw siebie, rozdzielone wązką lecz bagnistą doliną i obrzucały się nawzajem pociskami armatniemi przelatującemi ponad domami, rozwinąwszy po obu stronach po 70 do 80 dział. Tyralierzy nieprzyjacielscy dotarli do wsi i strzelali z ręcznej broni do naszych, na co ci żywo odpowiadali, Około godziny $3^1/_2$, gdy ogień artyleryi osłabł znacznie po obu stronach wydany został rozkaz na całej linii bojowej naszej piechocie, aby wstępnym bojem natarła na nieprzyjaciela, celem wyparcia go ze wsi na pozycye za niemi położone. Rozkaz ten wykonano z wielką energią i zapałem. Na ostatecznem lewem skrzydle dywizya Moulac zdobyła Daours i Vecquemont, dywizya Bessol wzięła szturmem Pont Noyelles i Querrieux. Dywizya Robin, składająca się z mobilów z północy, wtargnęła do wsi Béhancourt. Dywizya wreszcie Derroja na prawem skrzydle wzięła na siebie wsie Bavelincourt i Prechencourt i ścigał, nieprzyjaciela jeszcze daleko po za nie.

O godzinie 5. zwycięstwo odniesione było na wszystkich punktach; lecz noc zapadła, nie rozróżniano już przyjaciół od nieprzyjaciół, a Prusacy skorzystali z tej okoliczności i z wahania się z niej wynikłego. i weszli napowrót do Daours, Querrieux i Béhancourt. Nasze wojsko zajęło wszystkie pozycye z dnia poprzedniego, przepędziło w nich noc i pozostało w nich przez dzień następny aż do 2. godziny z południa, aby się przekonać, czy nieprzyjaciel zechce jeszcze rozpocząć na nowo walkę, czego jednak nie uczynił. Wymieniono tylko kilka strzałów karabinowych z daleka Utwierdziwszy się w ten sposób w swem zwycięstwie, armia odmaszerowała na swe kwatery pomiędzy Corbie a Albert.

Młody nasz żołnierz wiele ucierpiał przez silny mróz i przez nieuniknione niewygody przy podobnych okolicznościach. Chleb, który im rozdzielono na polu bitwy, był zmarzniętym i z tego powodu nie do użycia. Straty można podać, powierzchownie policzone, na 200 poległych i na 1000—1200 rannych, po większej części lekko.

Nie umiem podać strat nieprzyjaciela, którego artylerya nasza doskonale obsługiwana i żywy ogień artylerzystów znacznie musiał przerzedzić, Pozostała pewna liczba jeńców i rannych w naszym ręku. Damy teraz kilka kilka dni spoczynku w dobrych kwaterach armii północnej.

Jenerał dywizyi, dowodzący armią północną
Faidherbe.

— Wyciąg z telegramu:

Jenerał Faidherbe do p. Testelin i do pana prefekta du Nord.

Albert, 24. grudnia o 8. godzinie 50 minut z wieczora. Armia wyruszyła w pochód, aby zająć na około Albert kwatery w miejsce wsi, które zajmowaa przedtem, a które spalone zostały w czasie bitwy.

(podp.) Faidherbe.

— „Courrier du Pas-de Calais“, wychodzący w Arras, podaje w numerze z 27. grudnia ogłoszenie urzędowe następujące:

Prefekt Pas de Calais, chcąc zaspokoić słuszny niepokój swych współobywateli, ma zaszczyt podać do ich wiadomości, że z powziętych przezeń poszukiwań wynikają następujące zdarzenia:

Po korzyści odniesionej dnia 23. grudnia nad wojskami pruskiemi armia północna przepędziła noc w swych pozycyach.

Dnia 24. wymieniono kilka strzałów karabinowych, lecz nie zaszło żadne starcie. Jenerał naczelnie dowodzący postanowił już od rana wymknąć się przed ruchem nieprzyjacielskim, zamierzającym do oskrzydlenia zapomocą zajęcia lepszych pozycyi, przez marsz odwrotowy, który się wczoraj z rana rozpoczął i dziś się dalej odbywa w porzadku najzupełniejszym.

E. Lenglet.

Florencya. Król Wiktor Emanuel przybył do Rzymu dnia 31. grudnia o godzinie 4tej po południu. Miasto było oświetlone. Tłum zgromadzony pod kwirynałem wywoływał króla. Podobne objawy radości ponowiły się przy odjeździe króla. Król ofiarował 200.000 franków na dotkniętych wylewem Tybru i prosił, by na ten cel użyto także sumy przeznaczonej na jego uroczyste przyjęcie.

Madryt. Król Amadeusz miał przybyć do Madrytu i złożyć zaraz przysięgę. Urzędowe telegramy donoszą, że króla witano radośnie w przejeździe przez Murcię.

— Mimo uspokajających telegramów rana marszałka Prima była śmiertelną. Prim umarł w niedzielę. Podajemy kilka szczegółów biograficznych o życiu męża, który w dziejach nowoczesnych Hiszpanii znakomitą odegrał rolę.

Juan Prim hr. Reus urodził się 6. Grudnia 1814 w Katalonii w Reus i był synem oficera. W r. 1834 wstąpił do wojska i rychło został pułkownikiem. Należał do stronnictwa progresistów i opozycyi przeciw regentowi Espartero. W r. 1842 posądzony o wywołanie powstania w Barcelonie uciekł do Francyi, zkąd powrócił w r 1843 i wywołał rewolucyę w swoim rodzinnem mieście Nowy rząd nadał mu za to tytuł hrabiego i mianował go gubernatorem Madrytu. W październiku 1844 posądzony o zamiar morderstwa na Narvaeza został aresztowany. Sąd wojenny skazał go na sześć lat więzienia ale królowa ułaskawiła go w r. 1845. W r. 1848 otrzymał dymisyę. Przy wybuchu wojny w Marokko otrzymał komendę i odznaczył się bardzo. Gdy rząd hiszpański porozumiał się z Anglią i Francyą o interwencyę w Mexyku mianowany został Prim dowódzcą korpusu hiszpańskiego. Rychło jednakże powrócił z wojskiem, na co zgodziły się kortezy. Dnia 29. października 1865 r. przewodniczył Prim na posiedzeniu progresistów w Madrycie a 3. stycznia 1866 dał hasło do wybuchu rewolucyi. Musiał jednak uciec za granicę i wrócił dopiero po upadku tronu królowej Izabelli Znaną jest polityczna rola Prima. Chciał skołatanej niespokojami Hiszpani dać króla, i u celu swych planów został zamordowany. „Indep.“ potępia morderstwo na życie Prima, podnosi jego patryotyzm wielki, liberalizm i prawość charakteru. Władzy swej nigdy nie nadużył, lecz owszem udzielał amnestye, i

z tego powodu zamach był niespodziewany. Zbrodnia ta zdaniem powyższego dziennika popełnioną została przez morderców bez politycznych pobudek.

Konstantynopol. Urzędowe dziennikarstwo tureckie potępia tendencyi Romunii, w skutek których zdaniem dzienników tureckich Rumunia może być anektowaną przez Rosyę lub Austryę. Dzienniki zapewniają, że gdyby nawet Europa popierała dążności Romunii Turcya broniłaby wszelkiemi środkami praw swoich.

W prowincyi Yemen panuje wielkie zburzenie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie:

	Rudniki zr.	Rudniki c.	Bochnia zr.	Bochnia c.	Wieliczka zr.	Wieliczka c.	Myślenice zr.	Myślenice c.	Ulanów zr.	Ulanów c.
	Miejsce targu: walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	30	4	96	5	33	5	23	4	52
„ żyta	2	25	3	22	2	52	3	41	2	42
„ jęczmienia	2	—	2	61	2	84	2	75	2	27
„ owsa	2	—	1	75	1	70	1	80	1	70
„ grochu	2	50	4	58	—	—	—	—	3	50
„ hreczki	2	20	–	—	—	—	—	—	2	35
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	80	1	—	1	56	1	40	—	80
Cetnar siana	1	—	1	36	1	56	1	80	1	—
Sąg drzewa twardego	5		11	30	11	50	8	—	5	—
„ „ miękkiego	3		9	20	9	43	5	50	3	50
Funt mięsa wołowego	—	13	—	—	—	20	–	—	—	13
Miara wina	—	—	—	—	—		1	—	—	—
„ piwa	—	18	—	—	—	—	—	16		20
Wyrobnik z wiktem	—	30	—	—	—	—	—	–	—	30
„ bez wiktu	—	50	—	–	—	—	—	40	—	50

Kronika.

(Prezydyum magistratu miasta Lwowa) wydało następujące obwieszczenie: Po wydanem dnia 3. grudnia r. z. ogłoszeniu o wyłożeniu spisu osób uprawnionych do wybierania członków Rady miejskiej, i na podstawie §. 14. ordynacyi wyborczej rozpisują się niniejszem wybory do Rady miasta Lwowa na dnie 25. i 26, stycznia 1871 r.

Wybory odbędą się w tych dniach od godziny 9. rano do 12. w południe i od 3. godziny po południu do 6. wieczorem w dziesięciu salach gmachu ratuszowego.

O sposobie przeprowadzenia czynności wyboru podanem będzie do wiadomości uprawnionych do głosowania osobnem obwieszczeniem i kartami legitymacyjnemi, które zostaną im z urzędu doręczone.

(Posiedzenie Rady miejskiej). Z powodu wilii świąt Bożego Narodzenia obrządku gr. kat. przypadającej w przysły czwartek, posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się dzisiaj o godzinie 6. wieczorem, w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: I. Wybór komisyi wyborczych przy wyborach do Rady miejskiej, mianowicie: 30 członków z grona Rady i 30 członków z grona wyborców warunki obieralności mających. II. Sprawy z ostatniego posiedzenia zaległe.

— Jeden z tutejszych dzienników mylnie poinformowany doniósł, że po zwinięciu drukarni rządowej we Lwowie, druki rządowe oddane zostaną drukarniom wiedeńskim. Możemy zapewnić, że tak nie jest, gdyż druki namiestnictwa otrzymała już drukarnia p. E. Winiarza, a druki dyrekcyi skarbowej drukarnia p. K. Budweisera.

(Wypadek na kolei) W skutek wielkiego zimna popsuła się lokomotywa przy przedwczorajszym pociągu Nr. II i wczorajszym pociągu Nr. I., w skutek czego pierwszy pociąg przybył o 2—3 godziny później do Krakowa, a drugi przybył do Lwowa o pięć godzin później.

(Teatr w Kopenhadze.) W Kopenhadze ma być wybudowany nowy teatr królewski. Do udziału w tej budowie zaproszeni zostali artyści wszystkich krajów. Architekci austryacko-węgierskiej monarchii chcący wziąć udział w tej konkurencyi, zgłosić się mają po program i warunki do królewsko duńskiego poselstwa w Wiedniu (Nr. 16. Schwarzenbergplatz.)

Telegram Gazety Lwowskiej.

Kraków 3. stycznia. Profesor Zeisner został zrabowany i zamordowany we własnem mieszkaniu przez sprawcę dotąd niewiadomego. Śledztwo w toku.

Ostatnia poczta.

(Telegram porannego wydania „Dziennika Polskiego").

Wiedeń, 3. stycznia. Umarł tu prezydent senatu galicyjskiego przy najwyższym trybunale sądowym, bar. Szymonowicz.

Hr. Antoni Szecsen udaje się do Londynu w połowie stycznia po otwarciu konferencyi czarnomorskiej.

Berlin, 3. stycznia. Według urzędowych doniesień z Wersalu straty 8go korpusu w bitwie z dnia 23. grudnia (pod Pont-Noyelles) wynoszą w oficerach: 1 zabity, 38 rannych — w żołnierzach: 79 zabitych, 598 rannych.

Berlin, 3. stycznia. Bismark cierpi na bezsenność i trapiony jest gośćcem.

Berlin, 3. grudnia. Z Berna telegrafują tutaj, iż w dzień Nowego Roku bito się pod Abbevilliers i Croix (miejsca leżące u słupów granicznych szwajcarskick, niedaleko Porrentruzy.) Wojska szwajcarskie, rozlokowane u granicy, przytrzymały 200 ludzi z cofającego się przed Prusakami korpusu mścicieli.

Nazajutrz d. 2. stycznia zaszło gwałtowne starcie pod Delle Szczegóły niewiadome. Główna masa wojsk szwajcarskich stała pod Doncourt (¼ mili od Delle na tarytorjum szwajcarskiem.)

Londyn, 3. stycznia. Korespondent Timesa znajdujący się w głównej kwaterze pruskiej przedstawia — jakoby „z dobrego źródła" — iż nie można wątpić o bliskiej kapitulacji Paryża.

Rząd angielski zażądał od Prus satysfakcji z powodu zatopienia 6 statków angielskich w Sekwanie pod Duclair. Hr. Bismark w odpowiedzi swojej na to żądanie ubolewa mocno nad tym wypadkiem, obiecuje zbadać go i uczynić zadość słusznym żądaniom.

Havre, 3. stycznia. Minister marynarki nakazał pospieszne ekwipowanie eskadry, w Cherbourgu przeznaczonej na morze północne i składającej się z 13 statków (między temi 6 pancernych) jakoteż eskadry rezerwowej pod adm. Dieudonné w Brest, złożonej z 7 statków, między którémi 2 pancerne. Rozkaz opiewa, iż eskadra w Cherbourgu ma zabrać wojska, przeznaczone do lądowania.

Brest, 3. stycznia. Ponieważ rząd francuski potrzebuje komunikacji między departamentami północnemi a południowo-zachodniemi, więc za zezwoleniem rady administracyjnej telegrafu transatlantyckiego francuzko-amerykańskiego, druty komunikacyjne tege telegrafu oddane będą do specjalnej dyzpozycji rządu francuzkiego.

Haga, 3. stycznia. Skład nowego ministerjum holenderskiego: min. spr. wewnętrzn. Therbecke, spr. zewn. Gnericke, sprawiedliw. Jolles, kolonji Van Bosse, finansów Blussée, wojny Boons marynarki Brock.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. stycznia 1871.

Hotel George: PP. Ks. Puzyna Jul., z Narola. — Kraszewski J., z Warszawy. — Wysłobocki J., z Derewlan.

Hotel europejski: PP. Gostyński A., z Podszumlaniec. — Kęplicz S, z Borszczowa. — Korzyliński S., z Berezniecy. — Kunaszewski D., z Perekos — Wyżycki L, z Warszawy.

Hotel angielski: PP. Hr. Bobowski W., z Krakowa. — Puzyna W., z Martynowa. — Szumlański M., z Krzywego. — Duplawski M., c. k. porucznik, z Janowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. stycznia 1871.

PP. Ks. Poniński A., do Dobrostau. — Ks. Lubomirski H., do Niżyńca. — Hr. Dziedaszycki I., do Rosyi. — Hr. Ressianier A, do Liska. — Hr. Wedzicki K., do Olejowa. — Jahner F., c. k. sędzia pow., do Wiśniowczyk. — Ziniewicz J., c. k. porucz., do Brodów — Hauterive ..., do Siedlisk. — Janko K., połączki — Jendrzejowicz E., do Tyczyna. — Smarzewski A. do Kobyla. — Winnicki L., do Liska. — Zagórski A., do Wolynia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. stycznia 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	742.54	— 21.0	—	Pn. b. sł.	6
2. god. po poł.	741.20	— 13.9	84	„ sł.	0
10. god. wiecz.	740.82	— 15.7	95	W. „	5

Mgła, szron.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą	ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m. 42	rano.
„	„ „	o „	8 „ 7	wieczór.
„	„ do Czerniowiec	o „	8 „ 32	rano.
„	„ „	o „	12 „ 20	w nocy.
„	„ do Brod. i Złoc.	o „	8 „ 52	rano.
„	„ „	o „	11 „ 50	wieczór.
Przychodzą	z Krakowa do Lwowa	o „	7 „ 37	rano.
„	„ „	o „	11 „ —	wieczór.
„	z Czerniowiec „	o „	7 „ —	rano.
„	„ „	o „	2 „ 30	w nocy.
„	z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „ 24	wieczór.
„	„ „	o „	2 „ 50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą	do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m. 11	rano.
„	„	o „	12 „ 12	wieczór.
Przychodzą	do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6 „ 53	wieczór.
„	„	o „	2 „ 19	w nocy.

TEATR.

Dziś (przedst. pols.): **„Hrabia de Saint Germain"**, dramat w 5 aktach z francuskiego. Na dochód p. Józefa Baranowskiego.

Jutro: (przedst. niem.): **„Maurer und Schlosser"**, komiczna opera w 3 aktach.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w roku 1870. (Grudzień 1869 — Listopad 1870).

Pora roku	Stan brometru podług miary paryskiej: Średni	Naj-wyższy	Naj-niższy	Temperatura podług Reaumura: Średnia	Naj-wyższa	Naj-niższa	Ciśnienie pary podług miary paryskiej: Średnie	Naj-większe	Naj-mniejsze	Wilgoć względna w %: Średnia	Naj-mniejsza	Opad miary paryskiej: Suma	Największy w 24 godzin	Średnia pochmurność	Średnia siła wiatru	Średnia na Ozonometrze
Zima XII. I. II.	326‴74	334·52	315·82	— 3·78	+ 5·4	—24 4	1·37	2·61	0·05	81·5	21	63·29	12·06	6·6	2·2	8·6
Wiosna III. IV. V.	326‴31	330·71	318·30	+ 5·19	+23·4	—10·2	2·45	5·60	0·54	73·8	24	46·44	5·24	5 4	2·0	7·3
Lato VI. VII. VIII.	325‴00	329·60	321·13	+14·17	+27·2	+ 7·3	4·83	8·45	2·32	72·6	38	136 57	17·08	6·3	2·0	6·9
Jesień IX. X. XI.	325‴58	333·00	316·67	+ 6·67	+21·0	— 3·9	2·33	5·39	1·15	77·9	38	90·71	9·46	6·9	2 1	6·6
Rok	325‴91	334·52	315·82	+ 5·56	+27·2	—24·4	2·87	8·45	0·05	76·4	21	337·01	17·08	6·3	2·1	7·4
dnia	.	6. XII.	22. II.	.	13. VIII.	8. II.	.	13. VII.	4. i 6. II.	.	4. II.	.	26. VII.	.	.	.

Pora roku	Kierunek wiatru w %: Pn.	PnW.	W.	PdW.	Pd.	PdZ.	Z.	PnZ.	Burze	Całkiem pogodnych dni	Mało pochmurnych dni	Bardzo pochmurnych dni	Całkiem posępnych dni	Mgła	Dni z deszczem i śniegiem	Między temi śnieg wyłącznie	Grzmot i błyskawica	Grad	Mróz	Między temi bez odwilży
Zima	5·28	13·91	13·55	18·46	16·28	15·72	11·59	5·21	3	10	9	40	21	22	34	22	0	0	69	47
Wiosna	13·19	11·33	13·51	8·28	5·76	16·04	20·84	11·06	3	4	21	60	7	11	28	10	4	2	34	8
Lato	14·37	9·46	4 92	6·75	14·46	9·86	28·48	11·70	2	3	6	73	10	8	56	0	6	0	0	0
Jesień	6·40	6·05	3·39	11.80	22·21	16·95	21·09	12·10	2	0	10	65	16	19	53	2	1	0	3	1
Rok	9·81	10·19	8·84	11·34	14·68	14·64	20·50	9·85	10	17	46	238	64	60	171	34	11	2	106	56

Dr. H.

*

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 3. stycznia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	238	50	239	75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	187	50	189	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	109	—	112	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	69	—	71	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	77	25	77	75
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	40	71	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	85	15	85	70
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	85	50	86	50
Oblig. indemn. gal.	—	—		—	72	25	72	75
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	80	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	83	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	98
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	56	1	57
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82¾	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	75	123	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. grudnia 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	65.65	65.75
od kwietnia do października po 5%	65.45	65.55
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	238.75	239.75
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	237.50	238.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.50	89.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	92.40	92.60
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104.50	105.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	114.—	114.50
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	70.75	71 50
Galicyi	72.10	72.50
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	75.—	75.50
Węgier	77.—	77.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	192.75	193.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	246.30	2.6.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	889.—	895.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	729.50	730.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	545.—	546.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	214.—	214.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2050	2055
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	238.50	239.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	187.50	188.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	378.—	379.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.70	180.10
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.—	106 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	70.50	71.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	86.
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.—	93.25
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.75	89.
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99.—	99.25

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.75	162.25
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	96.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.—	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	25.50	26.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16 50
Salma po 40 zł. m. k.	37.	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.—	28.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.50	60.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.—	21.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	104.10	104.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.70	103.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.80	104.—
Hamburg za 100 M. B.	91.45	91.50
Londyn za 100 ft. szt.	124.25	124.40
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.89	5.89½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96½	9.97
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.	—.—
Srebro	121.75	122.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. stycznia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	57	20
„ „ w srebrze	65	60
Losy z 1860 roku	92	90
Akcye banku wiedeńskiego	734	—
„ „ kredytowego	247	—
Londyn 10 funtów szterlingów	124	25
Srebro	121	75
Napoleondor	9	96½
Dukat	5	89

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2 3—3) **Edykt.**

L. 11591. C. k. sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na prośbę Eidli Spitz pod dniem 29. listopada 1870 do l. 11591. podaną rozpisuje się celem zaspokojenia wygranej przez nią sumy wekslowej 200 złr. a. w. zpn. przymusową publiczną licytacyę sumy wekslowej 9000 złr. a. w. Sarze Gans od Izaka i Machli Singerów na podstawie wekslu dto Przemyśl dnia 10. marca 1870 należnej i wstanie dłużnym realności w Przemyślu Izakowi i Machli Singerom należących a to: pod lk. 241. w mieście Dom. III. p. 104. n. 54 on. pod lk. 88. na Zasaniu Dom. III. pag. 12. n. 33. on. pod lk. 89 na Zasaniu Dom V. p. 136. n. 12. on. pod lk. 197. na Błoniu Dom. IV. p. 66. n. 12. on. pod lk. 268. na Garbarzach Dom. VI. p. 75. n. 30. on i pod lk. 270. na Podgórzu Dom VI. p. 200. n. 42. on. dla Sary Gans zaprenotowanej na rzecz p. Eidli Spitz, i to w trzech terminach na dniu 30 stycznia 27. lutego i 27. marca 1871 zawsze o godzinie 10. przed południem, na których ta suma pod następującemi warunkami w tym sądzie sprzedaną będzie.

I. Za cenę wywołalną ustanawia się kwota 9000. złr.

II. Każdy chęć kupienia mający winień będzie 5% ceny wywoławczej w ilości 450. złr. a. w. w gotówce albo też w papierach publicznych, których wartość podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej w dniu licytacyi w Przemyślu istniejącej obliczoną będzie albo w książeczkach galicyjskiej lub Przemyskiej kasy oszczędności do rąk komisyi licytacyjnej jako wadium złożyć, poczem wadium to największą cenę ofiarującego w depozycie sądowym zatrzymanem, innym zaś chęć kupienia mającym zwrócone będzie.

III. Przy pierwszych dwóch terminach suma rzeczona tylko powyżej lub za cenę wywoławczą, przy trzecim zaś terminie także po niżej ceny wywołowczej, a to za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

IV. Największą cenę kupna ofiarujący winień będzie w przeciągu dni 14. po prawomocności uchwały akt licytacyi do wiadomości przyjmującej zaofiarowaną cenę kupna w którą złożone przez niego wadium, jeżeli takowe w gotowiźnie dane będzie, wliczone, zaś wadium w papierach publicznych złożone podług kursu w dniu dopełnienia warunków licytacyjnych istniejącego w rachowane będzie, dla wierzycieli i właścicielki sprzedanej sumy depozytu sądowego złożyć, lub się wykazać, że wierzyciele hipoteczni, których należytości niewątpliwie ceną kupna są pokryte, na pozostawienie przy onym takowych zezwolili, albo przez niego pozasądownie zostali zaspokojeni, poczem jemu dekret własności nabytej sumy wydanym i on za właściciela takowej zaintabulowanym, wszystkie długi zaś na tej kupionej sumie pohipotekowane z onejże wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

V. Opłatę za nabycie tej sumy Wysokiemu Skarbowi należną kupujący sam z własnych funduszów zaspokoić będzie obowiązanym.

VI. Jeżeli kupujący któregokolwiek z tych warunków nie dopełni, w takim razie na żądanie którejkolwiek ze stron interesowanych rozpisaną zostanie relicytacya na koszt iniebezpieczeństwo niedotrzymującego.

VII. Wrazie, gdyby suma ta przy żadnym z powyższych terminów sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 27. marca 1871 o 4 godzinie popołudniu.

O tej licytacyi zawiadamia się strony, tudzież p. Izaka i Machli Singer, nareszcie wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś wszystkich tych, którymby uchwała, licytację dozwalająca albo wcale nie, albo przed terminem doręczoną być nie mogła. i tych, którzyby po 2. listopadzie 1870 prawa hypoteki na tej sumie na sprzedaż publiczną wystawionej nabyli, na ręce kuratora w osobie p. adwokata Dr. Regera z substytucją p. adwokata krajowego Dr. Skałkowskiego ustanowionego i przez edykta.

Przemyśl dnia 14. grudnia 1870.

(3 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 17396. C. k. sąd obw. tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan Feliks, Aleksander i Józef Bochniewicze, Apolonia Bochniewiczowa, Rozalia Jankowska i Czesław Irzykowski przeciw Annie de Chyszów czyli Chyżów 1mo Łętowskiej 2do Stojowskiej i Stefanowi Pohoreckiemu pod dniem 22. listopada 1870 do l. 17396 o ekstabulacyę sumy 5360 złp. 5 gr. 7½ den. z przyn. z nadciężarem 4000 złp. ze stanu biernego połowy dóbr Błaszkowa „Charzówka, Józefówka i Rychlówka“ zwanej, pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 10. marca 1871 o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie wyznaczony został

Ponieważ zapozwani z miejsca pobytu i życia niewiadomi są, jakoteż i tychże spadkobiercy nie są znani, tedy przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata Dra. p. Kapiszewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra Pietrzyckiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 9 grudnia 1870.

(4 3—3) **Edykt.**

L. 9700. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza niniejszem, że na wezwanie c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 4. listopada 1870 do l. 61361 celem zaspokojenia należytości uprzyw. austr. Banku narodowego w Wiedniu w kwocie 25805 zł. 36 kr. w. a. z p. n. rozpisaną zostaje przymusowa licytacya dóbr Putiatyńce i Łuczyńce wraz z należącym do nich lasem Rohaczyńskim w powiecie Rohatyńskim położonych, pani Waleryi z Kopystyńskich Jankowskiej własnych, która się w tutejszym c k. sądzie obwodowym dnia 21. marca i dnia 25. kwietnia 1871, każdą razą o godzinie 10. przed południem odbędzie

Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzielaniu pożyczki przyjęta w sumie 136500 zł. w. a. w obydwóch wyznaczonych terminach dobra te tylko za cenę wywoławczą lub wyżej sprzedane będą.

Dobra te sprzedają się łącznie i ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne.

Każdy chęć kupienia mający ma przed udziałem w licytacyi złożyć 10proc. ceny wywołania, to jest kwotę 13650 zł. w. a. w gotowce, w książeczkach galicyjskiej kasie oszczędności, lub według ostatniego kursu w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego albo banku narodowego, albo w galic. obligacyach indemnizacyjnych jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, bank narodowy wolnym jest od tego złożenia. Wadyum to, o ile w gotówce złożonem zostało, wliczy się nabywcy w cenę knpna, innym zaś licytującym po ukończonej licytacyi zwróconem zostanie.

Gdyby dobra w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie zostały, ustanawia się na ten wypadek do ułożenia ułatwiających warnnków termin na następny dzień, po drugim terminie licytacyi, t. j. na 26. kwietnia 1871 o godzinie 10tej rano z tą uwagą, że niestawający na tym terminie wierzyciele do większości głosów obecnych zaliczeni będą.

Dla masy, a względnie spadkobierców Süssmana Pfau, tudzież dla tych wierzycieli, którzyby po 4. maja 1870 do tabuli weszli, jako też i dla tych wierzycieli, którymby niniejzza uchwała albo wcale, albo w należytym czasie doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratorem p. adwokata Dra. Warteresiewicza w Złoczowie z dodaniem mu na zastępcę p. adwokata Dra. Mijakowskiego w Złoczowie, co niniejszem równocześnie ogłasza się.

Wyciąg tabularny, wyciąg z ksiąg uprzyw. austr. banku narodowego i warunki licytacyjne w pierwopisie zachowują się do przejrzenia chęć kupienia mających w aktach tutejszej registratury. Względem podatków i innych należytości rządowych odseła się interesowanych do c. k. urzędu podatkowego w Rohatynie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 7. grudnia 1870.

(11 2—3) **Edykt.**

Nr. 13528. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Zofię z Ptaszyńskich Tymowską. lub w razie jej śmierci tejże niewiadomych z nazwy, życia i miejsca pobytu spadkobierców, że p. Antoni Fedorowicz przeciw nim pozew de pr. 16go grudnia 1870 L 13528 o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Hałuszczyńce prawa dożywotniego użytkowania części dóbr Hałuszczyniec, Alojzego Łosia Tymowskiego wówczas własnej, w stanie biernym tej części Hałuszczyniec, wedle Dom. 135. pag. 191. n. 15. on. na rzecz Zofii z Ptaszyńskich Tymowskiej zaintabulowanego wytoczył, któren uchwałą z dnia dzisiejszego L. 13528 do ustnej rozprawy z wyznaczeniem terminu na dzień 14. lutego 1871 o 10tej godzinie przed południem zadekretowanej ustanowionemu równocześnie dla nich kuratorowi p. adwokatowi Dr Maxowi z zastępstwem p. adwokata Dr. Sternklara doręczonym został, z wezwaniem, by ich w tym sporze przed sądem zastępywał.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, 19. grudnia 1870.

(17) **Obwieszczenie.**

L. 22950. C. k. sąd krajowy wyższy krakowski przychylając się do rekursu c. k. prekuratoryi państwa w Krakowie przeciw odmownej uchwale c. k. sądu krajowego krakowskiego z dnia 11. grudnia 1870 l. 22110, którą w przedmiotowem postępowaniu w sprawie drukowej przeciw dziennikowi „Kraj" o występek z §. 300 ust. k. orzekł pod dniem 20. grudnia 1870 do l. 20114, że dalsze rozpowszechnienie artykułu wstępnego w numerze 281 Dziennika „Kraj" z dnia 8. grudnia 1870 zamieszczonego pod napisem: „Emigracya polska III" z powodu uzasadnionego treścią tego artykułu występku z §. 300 k. k., zakazuje się.

Co niniejszem do powszechnej wiadomości podaje się.

Kraków, dnia 24. grudnia 1870.

(18 1—3) **Edykt.**

L. 66433. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomym małżonkom pp. Janowi i Maryannie Bekiż w skutek wniesionego przeciw nim podania Emilii Bodensteiu z dnia 15. listopada 1870 do l. 58627 uchwałą z dnia 16. listopada 1870 do l. 58627 nakaz płatniczy na sumę wekslową 490 zł. w. a. z przyn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Edwardowi Hofmanowi doręczonym został.

Lwów, dnia 28. grudnia 1870.

(19 1—3) **Edykt.**

L. 11406. C. k. sąd obwodowy w Samborze oznajmia dodatkowo do edyktu z 15go listopada 1870 l. 11406 Eustachemu Witawickiemu i jego z życia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, że p. adwokat Dr. Szemelowski kuratorem dla nich w celu obrony w sprawie Michała Barańskiego o wykreślenie pozycyi Dom. 77. pag. 229. n. 20. on. ze stanu biernego III. części dóbr Radłowice, ustanowiony został.

Sambor, dnia 21. grudnia 1870.

(20 1—3) **Edykt.**

L. 12544. C. k. sąd powiatowy del. miej. w Tarnowie wiadomo czyni, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 7. października 1870 l. 13571 celem zaspokojenia należytości wekslowej Dawida Bienenstocka w kwocie 55 zł. z przyn. rozpisuje się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 25 i gruntu pod l. 94 w Żabnie położonych, egzekuta Marcina Kawali własnych, która na 3ch terminach, i mianowicie: dnia 16. stycznia, 13go lutego i dnia 13go marca 1871, zawsze o godzinie 10. przed południem w tut. sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Wywoławczą cenę ustanawia się w sądownie oznaczonej szacunkowej wartości 430 zł. z tym dodatkiem, że wspomnione realności te w trzech terminach licytacyjnych, a to na pierwszym i drugim terminie tylko wyżej, a przynajmniej za oznaczone ceny szacunkowe, zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

2. Każden chęć kupna tego mający winien jest 10proc. oszacowanej ceny wywoławczej w gotówce jako wadyum do rąk dotyczącego c. k. komisarza sądowego przed rozpoczęciem licytacyi naraz złożyć, któreto wadyum po ukończeniu licytacyi nienabywającym licytantom zaraz zwróconem zostanie.

3. Kupiciel tych realności obowiązany będzie w 30tu dniach po prawomocności uchwały akt licytacyi do wiadomości sądowej przyjmującej jedną trzecią część ceny kupna, zaś w dalszych 30 dniach resztujące dwie trzecie części ceny kupna do sądowego depozytu złożyć.

Reszta warunków licytacyjnych, akt opisania i akt oszacowania powyższych realności w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiat. miejsko-deleg.

Tarnów, dnia 13. grudnia 1870.

(21 1—3) **Edykt.**

L. 4030. C. k. Sąd powiatowy w Bochni niniejszym Edyktem wiadomo czyni, że pani Maryanna Kuczkiewiczowa przeciw masie spadkowej Stefana Maureza tudzież z imienia i miejsca pobytu niewiadomym wierzycielom lub prawonabywcom o wyextabulowanie ze stanu biernego domu pod l. k. 91/31 w Bochni kwoty 500 złr. w. a. na tym domu w Tom I. pag. 231. zahypotekowanej dnia 22. pazdziernika 1870. L. 4030. pozew wniosła, i o pomoc sądową prosiła, w skutek którego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 21 marca 1871. o godzinie 9tej ustanowiony został.

Ponieważ z imienia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli lub prawonabywców jest nieznane, zatem ck. sąd powiatowy do zastępywania takowych i na ich koszt i niebezpieczeństwe tutejszego ck. notaryusza Pana Serafińskiego kuratorem mianował z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszem więc edyktem wzywa się zapozwanych aby w należytym czasie osobiście się stawili, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem wszelkich prawnych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia 5. grudnia 1870.

(25 1—2)

Bietigheim, Königreich Würtemberg. Erben Aufruf.

In der Verlassenschaftssache der am 26. März 1869 gestorbenen Christiane Nestel von Bietigheim sind die ehelichen Kinder eines zu Tarnow früher mit Tod abgegangenen vollbürtigen Bruders, des k. k. Platzmajors Christoph Wilhelm Heinrich Nestel, gebürtig von Nussbaum, Großherzogthum Baden, zu einen Erbschaft von ungefähr 1000 fl. als Erben berufen und haben sich als solche bis jetzt 1. Marie Wilhelmine Nestel, 2. Emma Agnes Elisabethe Nestel 3. Johann Maximilian Gustav Heinrich Nestel, 4. Gustav Heinrich Nestel 5 Heinrich Nestel gemeldet.

Zu Folge Beschlusses der Theilungsbehörde vom Heutigen werden nun etwaige unbekannte, weitere eheliche, Kinder benannten Bruders aufgefordert, sich

binnen 45 Tagen

vom erstmaligen Erscheinen dieses Blattes angerechnet bei unterfertigter Stelle unter Vorlegung der erforderlichen Dokumente zu melden, widrigenfalls die Erbschaft den bekannten Bruderskindern ausgefolgt werden würde.

Bietigheim den 26 Nov. 1870.

K. Amtsnotariat

(27 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4447. W Ustrzykach otwartą została stacya telegraficzna dla powszechnego użytku z ograniczoną służbą dzienną.

C. k. Inspektorat telegrafów.

Lwów, dnia 30. grudnia 1870.

(28 1—3) **Edykt.**

L. 67030. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomym Dawidowi i Beile Brennholz, iż w skutek wniesionego przeciw nim podania Daniela Margoles z dn 30. grudnia 1870 do l. 67030 u hwałą z dnia 31. grudnia 1870 do l. 67030 nakaz płatniczy na sumę wekslową 80 zł. w. a. z przyn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi adwokatowi p. Drowi. Zucker doręczonym został.

Lwów, dnia 31. grudnia 1870.

(30 1—3) **Edykt.**

L. 50777. C. k. sąd krajowy wzywa posiadacza książeczki galic. kasy oszczędności Nr. 2686 z pierwiastkową wkładką 100 złr. m. k. na imię Jana Rafała Kantego tr. im. Schulza wystawionej, a wedle podania zgubionej, aby takową sądowi w 6ciu miesiącach przedłożył, inaczej po upływie bezskutecznym tego terminu za umorzoną uznaną zostanie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 3. grudnia 1870.

(31 1—3) **Edykt.**

L. 63198. C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia p. Jana Hermsona lub jego spadkobierców, z miejsca pobytu niewiadomych, że w skutek prośby p. Wacławy Hermanowskiej z dnia 9 grudnia 1870 do l. 63198 o polecenie p. Janowi Hermson, ażeby w 3 dniach wykazał, że prenotacja sumy 75 dukatów 17 złp. z prowizją po 5% bieżącą, w stanie biernym realności pod l. 16 m. we Lwowie położonej, do l. 14900 1807 jak dom 3 pag. 475 n 20 on. uskutecznioną, usprawiedliwioną jest, lub w toku usprawiedliwienia zostaje, temuż, z miejsca pobytu niewiadomemu, ustanawia się kuratora w osobie adwokata dr. Sermaka z zastępstwem adwokata dr. Madejskiego i pierwszemu z nich t. s. uchwała z 14 grudnia 1870 do l. 63198 dla Jana Hermsona wydana doręcza się.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 17 grudnia 1870.

(32 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 19086. Z dniem 1go stycznia 1871 znosi się obieg poczty między Strzeliskami nowemi a Chodorowem — a zaprowadza się natomiast codzienna jazda posłańcza między Strzeliskami nowemi a Bóbrką i to w następującym porządku:

Codzień.

Ze Strzelisk nowych o godz. 4. po poł.

Do Bóbrki o godz. 6. m. 30. wieczór.

Łączy się w Bóbrce z jazdą posłańczą do Starego sioła do pociągu IV. do Lwowa.

Z Bóbrki o godz. 7. m. 30. rano.

Do Strzelisk o godz. 10. przed połudn.

Odchodzi z Bóbrki po przybyciu poczty od pociągu III.

Wraca z Bóbrki do Starego sioła.

Co się niniejszem ogłasza.

C. k. krajowa dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 24. grudnia 1870.

Kundmachung.

Nr. 19086. Vom 1. Jänner 1871 wird die gegenwärtig bestehende tägliche Postverbindung zwischen Strzeliska nowe und Chodorów aufgehoben und statt derselben zwischen Strzeliska und Bóbrka eine tägliche Botenfahrt eingeführt, welche in nachstehender Ordnung verkehren wird.

Von Strzeliska um 4 Uhr Nachmittags.

In Bóbrka um 6 Uhr 30 M. Abends.

Anschluß in Bóbrka an die mit Zug IV. nach Lemberg in Verbindung stehende Bothenfahrt nach Staresioło.

Von Bóbrka 7 Uhr 30 Min. Früh.

In Strzeliska um 10 Uhr Vomittags.

Geht ab von Bóbrka nach Ankunft der Botenfahrt von Lemberger Zuge Nr. III.

Retourritt von Bóbrka nach Staresioło.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der galiz. k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 24. December 1870.

(33 1—3) **Edict.**

Nr. 13672. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem dem Wohnorte nach unbekannten Herrn Anton Donigiewicz bekannt gegeben, daß gegen denselben über Ansuchen des Herrn J. Rosenbaum unterm 1ten Juni 1870 Z. 5670 wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 1000 fl. ö. w. s. n. g. der Zahlungs-Auftrag erlassen worden ist.

Da der jetzige Wohnort des Geklagten unbekannt ist, so wird demselben ein Curator in der Person des Herrn Adv. dr. Markstein mit Substituirung des Hrn. Adv. dr. Mantel bestellt und dem genannten Kurator die Zahlungsauflage zugestellt.

Tarnopol den 21 Dezember 1870.

(34 1—3) **Edykt.**

L. 13504. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia hypotecznych wierzycieli dóbr Tarnoróda i Faszczowka w powiecie Skałackim położonych, że intabulowany właściciel tychże dóbr p. Władysław Leon d. i. Bromirski prożbę de praes. 15 grudnia 1870. l. 13504. o wprowadzenie pertraktacii celem przyznania kapitałów indemnizacynych dla tychże dóbr w kwotach 1280 złr. 50 k. i 8550 złr. 55 kr. m. k. wyposrodkowanych wniósł. Wzywa się za tem wszystkich hypotecznych wierzycieli wymienionych dóbr, by do 19. marca 1871. włącznie swemi pretensjami do tych kapitałów indemnizacynych pod surowością §§. 13 i 21. ces: patentu z 8. listopada 1853 w tym c. k. Sądzie obwodowym się zgłosili.

Tarnopol 19 grudnia 1870.

(35 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 61807. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza że przy firmie „Filia c. k. uprzyw. banku dla handlu i przemysłu we Lwowie" pod dniem 1 grud. 1870 w rejestrze handlowym uwidocznionem zostało, że spółuprawniona jest do założenia filii i agencji w całej monarchii, i do prowadzenia interesów wyszczególnionych w statutach zmienionych, — że kapitał zakładowy tegoż instytutu kredytowego na sto milionów zł. w. a. ustanawia się, zaś kapitał zakładowy dzisiejszy czterdieści milionów zł. w. a w 250000 akcyach na 160 zł. opiewających wynosi.

Lwów dnia 14 grudnia 1870.

(36 1—3) **Edykt.**

L. 65362. C k. Sąd krajowy jako handlowy lwowski, zawiadamia niniejszem Józefa Tischa z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę filii c. k. uprzyw. austr banku kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie, przeciw niemu nakaz zapłacenia sumy wekslowej 1000 zł. w. a. z pn. dnia dzisiejszego do l 65362 wydany został, że dla niego kuratora w osobie p. adw. dr, Gottlieba z zastępstwem adw. dr. Rechena postanowiono, i temuż nakaz ten zapłaty doręczono, rzeczą więc jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść

Lwów dnia 21 grudnia 1870.

(37 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2464. C. k. Sąd Pow. w Monasterzyskach, podaje niniejszem do wiadomości że na żądanie Uschera Frucht cessionariusza Abrachama Streit odbędzie się celem ściągnienia należytości 95. złr. w. a. z. p. n. przymusowa publiczna sprzedaż oddzielonych korpusu tabularnego niestanowiących ⅔ części gruntowej realności pod Nr. k. 26. w Kowalówce a należących do dłużników Antoniego i Matwija Kalinowiczów, składających się z domu rzecz mieszkalnego, zabudowań gospodarskich i gruntu w objętości przeszło 15. morgów — na rzecz prosządcego Uschera Frucht w trzech terminach, na dniu 24. Lutego, 24. Marca i dnia 24 Kwietnia 1871, każden raz o 10. godzinie przed południem pod następującemi warunkami.

1. Cenę wywoławczą stanowi szacunkowa wartość sprzedać się mających części w kwocie 686 zł. 42 ct. w. a.

2. Każden chęć kupienia mający ma dziesiątą część tej wartości w kwocie 68. zł. 68. ct. w. a. jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce albo w papierach państwowych według kursu ostatniego złożyć.

3. Część ta będzie przy pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub powyżej, zaś przy trzecim terminie także poniżej wartości szacunkowej sprzedaną

Dalsze warunki w Sądzie tutejszym przejrzane być mogą.

Monasterzyska dnia 7. Listopada 1870.

(38 1—3) **Ogłoszenie**

L. 23. Wydział Izby adwokatów w Złoczowie oznajmia niniejszem że p. adw. dr. Florjan Minasiewicz z Bursztyna do Jarosławia stale się przenosi.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Złoczów 23 lipca 1870.

(39 1—3) **Kundmachung.**

20807. Vom 1. Jänner 1871 wird die k. k. Postexpedition in Kolomea aufgelassen und tritt statt derselben ein ärarisches ausschließlich mit Beamten besetztes und ärarischen Briefträgern und Amtsdienern Postamt in Wirksamkeit, welches sich, wie die k. k. Postexpedition mit der Brief- und Fahrpost, Auf- und Abgabe, der Bestellung der Sendungen, so wie mit der Aufnahme von Anweisungen bis zu dem Betrage von 100 fl. und der Aufnahme von Nachnahmen befassen wird. Die Bestellung aller Sendungen mit Ausnahme der Zeitungen und der poste restante Fach, so wie jener Sendungen, deren Abholung sich von den Adressaten schriftlich vorbehalten wird, wird erfolgt durch die k. k. Briefträger und zwar der gewöhnlichen und deren kommandirten Briefe unentgeltlich, der Fahrpostsendungen gegen Entrichtung der fixen Bestellgebühr von 3 kr. pr. Stück.

Fahrpostsendungen welche der zollämtlichen Amtshandlung oder über 3 Pfund wiegen, werden den Adressaten blos avisirt, und ist alsdann eine Aviso-Gebühr von 2 kr. zu entrichten.

Brief- und Fahrpostsendungen an außerhalb des Postortes wohnhafte Adressaten werden ebenfalls avisirt, es ist

aber für Letztern eine Aviso-Gebühr, da die Avisirung nur gelegenheitlich zu erfolgen hat, nicht zn entrichten.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht wird, daß die Ermächtigung des k. k. Postamtes in Kołomea zur Aufnahme und Auszahlung von Anweisungen bis 1000 fl. Beim h. k. k. Handelsministerium eingeholt werde

K. k. galiz. Post-Direktion.

Lemberg am 28. Dezember 1870.

(39 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 20807. Z dniem 1. Stycznia 1871 wstępuje w Kołomyi w miejsce dotychczasowej ekspedytury pocztowej c k. Urząd pocztowy w życie, wyłącznie urzędnikami, listonoszami i woźnemi skarbowemi obsadzony, i będzie się zajmował tak samo jak ekspedytura, przyjmowaniem i oddawaniem listów i przesyłek wartościowych, tudzież przyjmowaniem i wypłatą przekazów pieniężnych do 100 zł. jakoteż i przesyłek za poborem.

Doręczanie wszelkich przesyłek z wyjątkiem gazet i listów „poste restante" tudzież przesyłek, których odbieranie osobiście adresat pisemnie sobie zastrzegł, będzie uskutecznione przez c. k. listonoszów, ato pojedynczych i poleconych listów bezpłatnie, przesyłek wartościowych zaś za poborem taksy stałej w kowcie 3 centów.

Przesyłki wartościowe cle podpadające i nad 3 funty wagi będą za poborem taksy awizacyjnej 2 cnt. awizowane,

Listy i przesyłki wartościowe do adresatów nie w miejscu Urzędu pocztowego zamieszkałych będą adresatowi przy sposobności oznajmiane, zaco się jednakże żadna opłata nienależy.

Co się ninijszem z tem dodatkiem do publicznej podaje wiadomości, że równocześnie się uprasza Wysokie c, k. Ministerstwo handlu, ażeby c. k. Urząd pocztowy w Kołomyi do przyjmowania i wypłaty przekazów pieniężnych do Sm. 1000 zł. upoważnionym został.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt

Lwów 28. Grudnia 1870.

(40 1—3) **E d y k t.**

L. 11407. C. k. Sąd obwodowy w Samborze dodatkowo do edyktu z 15 listopada 1870 l. 11407 oznajmia Bazylemu Kuszczakowi i tegoż z życia nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, że w celu obrony tychże ustanowiony został dla nich w sporze Michała Barańskiego o ekstabulacyę poz. Dom. 60 p. 234 n. 5 on. ze rtanu biernego VI części dóbr Radłowice, za kuratora tutejszy adwokat dr. Szemelowski.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sambor dnia 21 grudnia 1870.

(41 1—3) **E d y k t.**

L. 11408. C. k. sąd obwodowy w Samborze oznajmia dodatkowo do edyktu z 15go listopada 1870 l. 11408 Bazylemu, Eliaszowi, Juliannie i Zofii Komarnickim i ich z życia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, że p. adwokat Dr. Szemelowski kuratorem dla nich w celu obrony w sporze Michała Barańskiego o wykreślenie pozycyi dom. 77. pag. 229. n 19. on. ze stanu biernego III. części dóbr Radłowce ustanowiony został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 21. grudnia 1870.

(42 1—3) **E d y k t.**

L 12337. C. k. sąd obwodowy jako wekslowy w Samborze zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych Paulinę i Maurycego Wierzbickich, iż dla nich w sprawie Nechemiego Mühlstein o 500 zł. w. a. z przyn. p. adwokata Dra. Pawlińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Wołosiańskiego za kuratora ustanowił i temuż uchwałę tegoż c. k. sądu z dnia 7. czerwca 1870 do l 5193 doręczył.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 14. grudnia 1870.

(43 1—3) **E d y k t.**

L. 13455. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych pp. Fortunatę z Pielawskich Wessel Barbarę z Pielawskich Pawłosiewiczowę, Józefa Czernika, Ludwikę z Pielawskich Pomorską i Józefę z Pielawskich Surowską, że przeciw nim i przeciw c. k prokuratoryi skarbu imieniem wysokiego rządu p. Witołd Wolański pozew de pras 14. grudnia 1870 l 13455 o wyextabulowanie ze stanu biernego dóbr Dupliska prawa żądania zapłaty legatu 1000 duk. wraz z nadciężarami wytoczył, któren uchwalą z dnia dzisiejszego l. 13455 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 24. stycznia 1871 10 godz. zrana zadekretowanym i ustanowionemu dla nich równocześnie kuratorowi p. adw. dr. Marksteinowi z zastępstwem p. adw dra Mantla celem zastępywania ich w tej sprawie doręczonym został.

Rzeczą ich jest tedy ustanowionemu dla nich kutorowi wcześnie przed terminem swą informację udzielić lub albo samym w sądzie stanąć, albo innego sobie zastępcę obrać i o tem tutejszy sąd wcześnie zawiadomić.

Tarnopol 19. grudnia 1870.

(44 1—3) **E d y k t.**

L. 13527. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy uwiadamia pp. Franciszka Ksawerego i Stanisława Stadnickich z miejsca pobytu niewiadomych, lub w razie tychże śmierci ich spadkobierców, również z nazwy miejsca pobytu i życia niewiadomych, że p. Rajmund Schmidt przeciw nim pozew de pr. 16. grudnia 1870 l. 13527 o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Hałuszczyńce sumy 6000 zł. wraz z adnotacyą dom. 36. p. 200. n. 6 on. z p. n. wytoczył, któren z uchwałą dnia dzisiejszego l. 13527 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 24. stycznia 1871 o 10. godzinie zrana zadekretowanym, i ustanowionemu dla nich równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Sternklarowi z zastępstwem p. adwokata Dra. Marksteina z poleceniem zastępowania ich w tymże sporze doręczonym został.

Wzywa się zatem powyższych nieobecnych, by temu kuratorowi swemu potrzebną informacyę wcześnie przed oznaczonym terminem udzielili, lub albo sami w sądzie stanęli, albo innego sobie zastępcę obrali i o tem wcześnie sądowi donieśli, inaczej złe skutki jakieby wynikły sami sobie przypiszą,

Tarnopol, dnia 19. grudnia 1870.

(45 1—3) **E d y k t.**

L. 4404. C. k. Sąd powiatowy w Kutach niniejszem uwiadamia, iż na podstawie prawomocnych wyroków c. k. Sądu powiatowego w Kutach z dnia 31 stycznia 1868 l. 4874 i c. k. Sądu krajowego wyższego z dnia 10 września 1868 l. 26541 i rezolucyi tutejszego Sądu z dnia 15 października 1868 l. 3486 w celu zaspokojenia przez Apolonią Witwicką przeciw spadkobiercom śp. Jana Jekel tj. Karoliny Jekel zam. Kolmer, Franciszkowi, Karolowi, Rudolfowi i Wilhelminie, Antoniemu, Ferdynandowi i Leontynie Jeklom wywalczonej sumy 1000 zł. m. k. czyli 1050 zł. w. a. z 4% od dnia 4 list. 1863 bierzącemi odsetkami niemniej kosztów sądowych w kwocie 25 zł. 40 ct. w. a. i egzekucyjnych w kwotach 16 zł. 72 ct. w. a. i 5 zł. 52 ct. w. a i niniejszych w kwocie 30 zł. 56 ct. w. a. przyznanych po prawomocnie przeprowadzanych pierwszym i drugim stopniu egzekucyi trzeci stopień t. j. przymusowa sprzedaż publiczna spadkobiercom pomienionym własnych.

a) realności pod l. 788 w Kutach w trzech terminach t. j. dnia 12 stycznia 1871 dnia 7 lutego 1871 i dnia 25 lutego 1871.

b) połowy młyna i traczki pod l. 732 w Kutach również w trzech terminach t. j. dnia 22 stycznia 1871 dnia 17 lutego 1871 i dnia 7 marca 1871 każdą razą o 10 godzinie przed południem w c. k. Sądzie powiatowym w Kutach pod następującemi warunkami dozwala się:

1. Jako cenę wywołania stanowi się cenę sądowego oszacowania t. j. za realność pod nr. 788 kwotę 1272 zł. 49 ct. w. a. zaś za połowę młyna i tartaku pod nr. 732 kwotę 6560 zł. 12 ct. w. a.

2. Sprzedaż obu powyższych realności przy wszystkich trzech terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowy nastąpi.

3. Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji hipotecznej 10% ceny wywołania t. j. przy realności pod l. 788 kwotę 127 zł. w. a. zaś. przy połowie realności pod l. 732 kwotę 656 zł. w. a. jako zakład czy to w gotówce, czy też w książeczkach gal. kasy oszczędności, listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub obligacyach indemizacyjnych a to podług kursu w dniu licytacji złożyć

Co się tyczy podatków odsyła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego w Kossowie — ciężary można w tabuli miejskiej, zaś akt oszacowania i warunki licytacyjne w tutejszej registraturze sądowej przejrzeć.

Gdyby na żadnym z rozpisanych terminów wyż wspomniane realności za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedane być niemogły wyznacza się do przesłuchania wierzycieli w celu ustanowienia lżejszych warunków termin na 14 marca 1871 o godz. 10tej przed południem z tym dodatkiem, że wierzyciele niejawiący się za przystępujących do oświadczenia większości obecnych wierzycieli uważani będą, — poczem dopiero 4ty termin licytacji, na którym sprzedać się mające realności także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedane zostaną, rozpisany będzie. O czem się egzekucyę prowadzącą Apolonię Witwicką, egzekutów Karolinę Jekel zamężną Kolmer i Franciszka Jekla do rąk własnych Karola Jekel na ręce kuratora Józefa Kolmera i nieletnych Rudolfa Jekel, Wilhelminę Jekel, Antoniego Jekel, Ferdynanda Jekel i Leontynę Jekel przez opiekuna Józefa Kolmera, na koniec wierzycieli tabularnych c. k. prokuratorję skarbową we Lwowie imieniem wys. skarbu, Ludwika Jekel, Katarzynę Hlebowicką, Teodora Bohasiewicza, Antoniego Müllera nareszcie wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 29 listopada 1869 do tabuli licytować się mających realności weszli lub którymby z jakiegokolwiek powodu uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła na ręce kuratora w osobie dr. Wurst w Kutach w tym celu ustanowionego, i c. k. urząd podatkowy w Kossowie uwiadamia się.

C. k. Sąd powiatowy

Kuty dnia 17 listopada 1870.

(46 1—3) **E d y k t.**

L. 4329. Ze strony c. k. Sądu pow. w Podhajcach podaje się do powszechnej wiadomości, że w sprawie Schmerla Gottesmanna przeciw Israelowi Markusowi dw. im. Zimetowi w celu zaspokojenia kwoty 600 złr. tudzież kosztów okzekucyjnych w kwocie 5 złr. 87 ct. w. a. i teraźniejszych kosztów egzekucyjnych, w kwocie 12 złr. 26 ct. w. a. dozwoloną została sprzedaż przymusowa realności pod nr. 172 w Podhajcach ciało tabularne stanowiąca, która w trzech terminach na miejscu w Podhajcach dnia 13 lutego, dnia 13 marca dnia 3 kwietnia 1871 każdą razą o 10 godzinie rano przedsięwziętą zostanie, i która to realność na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej, lub za cenę szacunkową na trzecim zaś terminie i poniżej takowej najwięcej ofiarującemu za gotówkę sprzedaną zostanie. — Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 1534 zł. w. a. a jako wadium obowiązany każdy licytujący 10% takowej złożyć, resztę zaś warunków licytacyjnych wolno w Sądzie przeglądnąć.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Podhajce dnia 19 grudnia 1870.

(7 3—3) **E d y k t.**

L. 21971. C. k. sąd krajowy w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, iż na żądanie p. Karola Jaworskiego, p. Heleny Piekarskiej i p. Izraela Gleitzmanna przedsięwziętą będzie celem zaspokojenia p. Karolowi Jaworskiemu przyznanej należytości 750 zł. w. a. z procentem po 6proc. od dnia 12. listopada 1868 i kosztami 37 zł. 48 kr. w. a. przyznanemi, tudzież w celu zaspokojenia p. Helenie Piekarskiej przyznanej sumy 206 zł. $9\frac{1}{2}$ kr. w. a. z procentem po 6proc. od 7go września 1870 i 673 zł. 75 kr. w. a. z procentem 6proc od dnia 1go lipca 1868 wraz z kosztami niniejszej egzekucyi w kwocie 17 zł. 94 kr. w. a. przyznającemi się, wreszcie celem zaspokojenia p. J. Geitzmann przyznanej sumy 500 zł. w a z przynal. i obecnie przyznającemi się kosztami 11 zł. 61 kr w. a. relicytacya czyli ponowna publiczna sprzedaż realności pod l. 38 Dz. VII. (246/7 Gm IX.) w Krakowie położonej, dawniej dłużników Walentego i Ludwiki Sassorskich obecnie Hipolita Broczkowskiego własnej, a to w jednym terminie mianowicie: dnia 27. stycznia 1871 o godzinie 10 przed południem w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie pod następującemi warunkami:

1 Za cenę wywołania stanowi się sumę szacunkową 4021 złr. 78 ct. w. a., za którą to cenę a nawet poniżej takowej rzeczona realność przy wyznaczonym terminie sprzedaną będzie;

2 Chęć kupna mający złoży jako wadium przy licytacyi kwotę 403 złr. w. a do rąk komisyi sądowej w gotówce lub w obligacyach indemnizacyjnych albo też w listach zastawnych kredytowego Towarzystwa Galicyjskiego wraz z kuponami a to podług ostatniego kursu, jaki w gazecie „Czas" pod rubryką „płacą" notowanym będzie. Złożone wadium kupiciela zatrzymanem, innym zaś licytantom zaraz po terminie sprzedaży zwróconem będzie

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomieni zostają: dawniejsi właściciele realności Walenty i Ludwika Sassorscy, obecny właściciel p. Hipolit Broczkowski, egzekucyę prowadzący p. Karol Jaworski, wierzyciele hipoteczni, magistrat miasta Krakowa. Helena Piekarska, Hipolit Broczkowski, J. Gleitzmann do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi i wszyscy, którzyby po dniu 7. listopada do hipoteki weszli lub którymby rezolucya obecna z jakiegokolwiek bądź powodu przed terminem licytacyi doręczoną być nie mogła, przez edykta i do rąk niniejszem ustanowionego kuratora p. adw. kraj. Dr. Altha, któremu za zastępcę p. adw. kraj. Dr. Rosenblatt dodanym zostaje.

Kraków, dnia 7. grudnia 1870.

(3124 3—3) **E d y k t.**

L, 65486. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, zawiadamia niniejszem Józefa Tischa, z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę c. k. uprz. galic. banku hipotecznego przeciw niemu, nakaz zapłacenia sumy wekslowej 650 zł. w. a. z. p. n. dnia 2 listopada 1870 do l. 55197 wydany został, że dla niego kuratora w osobie adw. dr. Gottlieba ze zastępstwem adw. dr. Rechena postanowiono, i temuż nakaz ten doręczono, rzeczą więc jego będzie, temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać, i o tem sądowi donieść.

Z c k. Sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 26 grudnia 1870.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat mit dem Beschluße vom 14. December 1870, Zahl 34127, zu Recht erkannt:

Die im Abendblatte der „Politik" vom 9. December 1870, Z. 339, abgedruckte Correspondenz „Hohenmauth am 28. November" enthält das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe §. 65 b St. G. B. und das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung §. 300 St. G. B, und es wird daher die Beschlagnahme des Abendblattes der „Politik" vom 9 December 1870, Z. 339 auf Grund der §§ 6 und 8 des Gesetzes bestätigt und die Weiterverbreitung verboten. (22)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat in Folge der Schwurgerichtsverhandlung vom 18. November l. J. das Verbot der Weiterverbreitung der Nro 215 der Zeitschrift „Neue Tiroler Stimmen" vom 21ten September l. J. wegen des durch ihren Inhalt begründeten Vergehens nach §. 300 St. G. ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntniße vom 15. Juli l. J. Z. 1784, welches vom k. k. Oberlandesgerichte Innsbruck unterm 7. September l. J. Z. 2734, und vom obersten Gerichtshofe unterm 22ten November l J, Zahl 13845, bestätigt wurde, das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 112 der Zeitschrift „Neue Tiroler Stimmen" vom 18. Mai l. J. wegen des durch ihren Inhalt begründeten Thatbestandes des Vergehens nach §. 300, beziehungsweise 305 St. G. ausgesprochen. (23)

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza